

Bidere". — Der er endnu et Punkt, som jeg vil berøre. Det forekommer mig, at den Frist, der her er sat for Strafftrædningen af de Love, der have været bekjendtgjorte i Lovtidenden, er for kort; den burde efter min Mening være 14 eller 15 Dage, som jo er en Tidbestemmelse, der ogsaa kendes i Lovgivningen. Jeg finder det rigtigt, at den blev udvidet dertil, idet man, naar man virkelig vil gjøre det muligt for Befolkningens store Fleerhed at vide Besked dermed og ikke blot vil henholde sig til, at den burde vide Besked dermed, maa komme til at give den Tid, jeg nævnte, thi i den første Uge vil den store Masse af Befolkningen ikke have faaet det saaledes Bekjendtgjorte læst. Jeg antager forøvrigt, at, naar der udkommer en saadan Tidende, saa vil den — og det er vel Noget, der bliver en fri Sag — blive afscopieret i mange Stykker, og at Lovene altsaa for en stor Deel ogsaa gjennem den daglige Presse ville komme omkring i Befolkningen; men ikke desto mindre ønsker jeg dog ikke, at der skal gives Lovene den fulde Gyldighed for 14 Dage efter selve den officielle Bekjendtgjørelse. Man læser jo ikke saa hurtigt Aviserne paa Landet; der er mange Steder, hvor Flere maae slaae sig sammen om at holde dem for at afholde de dermed forbundne Udgifter; de gaæde paa Umgang, og det varer ikke saa kort Tid, inden de komme til den Sidste, selv om man turde stole paa, at alle Love bleve optagne i de Blade, der udgives af Private (Berg: Sæforhold!). Ja, der kan jo ogsaa, som der bliver gjort opmærksom paa af et æret Medlem, være Naturforhold tilstede, som gjøre, at det kan være en physisk Umulighed at faae Underretningen bragt over hele Landet i saa kort Tid. Til disse Bemærkninger skal jeg indfrænte mig, idet jeg ikke kan Andet end være taknemmelig for, at den ærede Minister har taget denne Sag i sin Haand.

Krabbe: De to Ting, som dette Lovforslag omhandler, nemlig en Lovtidende og en Ministerialtidende, ere i deres Grundvesen forskjelligte, thi en Bestemmelse om en Lovtidendes Udgivelse er en vigtig Steen i hele vor Retsbygning, medens derimod en Mini-

sterialtidende ikke er Andet end et hensigtsmæssigt Meddelelsesmiddel. Lovtidendens Opgave og Ansagen til, at dette Lovforslag er fremkommet, er jo den, at man vil foreskrive en ny og hensigtsmæssigere Maade, hvorpaa Lovene skulle kundgjøres, og en ny og hensigtsmæssigere Bestemmelse af, fra hvilket Tidspunkt Domstolene i deres Afgjørelser skulle være bundne til at tage Lovene til Rettefor. Med denne Grundforskel for Die maae de to Ting, Lovtidenden og Ministerialtidenden, betragtes og behandles. Naar man holder sig for Die, at Lovtidendens udelukkende Opgave er at bestemme, hvorledes Lovene skal kundgjøres, og fra hvilket Tidspunkt den skal være Rettefor som lovgivende Befaling, følger deraf nødvendigt, at Intet maa komme ind i denne Lovtidende, som ikke er Lov, og jeg troer ogsaa, at deraf maa følge med temmelig streng Nødvendighed, at Intet maa forbindes med den, som ikke er Lov. Det vilde i ethvert Tilfælde, troer jeg, være meget uhenigtsmæssigt, og det vilde kunne føre til en Deel Forvirring, om man med Lovtidenden som saadan vilde forbinde noget Andet. De to Foranstaltninger maae altsaa strengt adskilles fra hinanden. Naar man altsaa gaar ud fra, at Lovtidenden ikke skal indeholde Andet, end hvad der er Lov, forekommer det mig, at Bestemmelsen af Lovtidendens Indhold i § 2 ikke er fuldkommen tydelig, men at der derefter kan komme Ting ind i Lovtidenden, som ikke ere absolut bindende for Domstolene. Jeg vil f. Ex. nævne det Tilfælde, at Regjeringen afflutter en Tractat med en udenlandsk Magt og bekjendtgjør denne Tractat i en Anordnings Form. Jeg er i saa Tilfælde ikke vis paa, at det er afflaaret, at lade den komme ind i Lovtidenden, men det er dog aabenbart, at en saadan Act ikke har sin Plads i denne Tidende. Idet jeg er meget glad over, at de Bestræbelser, der i flere Aar have været gjorte for at faae en saadan Lovtidende, nu ere paa Veie til at blive virkeliggjorte, og idet jeg i det Hele er fornøiet med Bestemmelserne om Lovtidenden, vil jeg dog altsaa allerede paa dette Punkt tillade mig at bebude, at der efter min Anskuelse maa søges nogen Forandring gjort i § 2, saaledes at det blev